

## İslam'ın Kelimesinin Merkezi: "لا إله إلا الله"

Allah Subhanehu ve Teala şöyle buyurmuştur: إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا **Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz; bundan başkasını, (günahları) dilediği kimse için bağışlar. Allah'a ortak koşan kimse büyük bir günah (ile) iftira etmiş olur.** [Nisa 48] Ve Subhanehu şöyle buyurmuştur: الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُونَ **İman edip de imanlarına zulüm bulaştırmayanlar var ya, işte onlar güven içindedir; doğru yolu bulanlar da onlardır.** [En'am 82] Ve Subhanehu şöyle buyurmuştur: وَالَّذِينَ هُمْ **Onlar, Rablerine hiçbir şeyi ortak koşmazlar.** [Müminun 59] Ve Subhanehu şöyle buyurmuştur: وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ **İbrahim şöyle dua etmişti: "Rabbim! Bu şehri güvenli kıl, beni ve çocuklarımı putlara tapmaktan uzak tut!"** [İbrahim 35]

İslam'ın kelimesi "لا إله إلا الله", akidelerin başı, dinin temeli ve peygamberlerin (salât ve selâm onlara olsun) peş peşe kendisine davet ettiği ve kendisi için kitapların indirildiği imandır. Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in Mekke'de hiç durmaksızın kendisine davet ettiği işte bu konudur; İslam'ın kelimesi "لا إله إلا الله", dinde bir merkez ve İslam onun etrafında dönmekte olup bütün İslami akideler ve nizamlar onun üzerine inşa edilmiştir.

"لا إله إلا الله" şهادeti, manasını ve delalet ettiği şeyi bilmeyi gerektirir; şهادetin ilk kısmı olan "لا إله" (ilah yoktur), inkar (nefy) kısmıdır ve bu, Allah Subhanehu ve Teala dışında her şeyin ilahlığının inkar edilmesidir; yani insanın sevdiği, yücelttiği, boyun eğip teslim olduğu şeyleri ya da insanların ilah olarak edindiği putları, kişileri ve arzuları inkar etmesidir. Allah'tan başkasına kulluk anlamındaki "ubûdiyyet" lafzı, bundan sakındırmak için nebevî sünnette de geçmiştir; tıpkı Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurduğu gibi: **Altın'a (dirhem) ve gümüş'e (dirhem) kul olan kahrolsun, sürünsün! Kadifeye ve işlemeli kumaşlara kul olan kahrolsun, sürünsün!**

Şهادetin ikinci kısmı, "إلا الله - Allah'tan başka" ifadesi, ispat kısmıdır; yani kulluğun (ulûhiyetin) sadece Subhanehu'ya ait olduğunun ispatıdır. Zira bu kısımda, Allah'ın en güzel isimleri ve sıfatları hatırlatılmaktadır; yani O'nu ilah edinmenin ve O'nun ibadet edilen ve sevilen oluşunun anlamı hatırlatılmaktadır; yani biz, O'nun önünde eğilir, O'nu yüceltir ve O'nun azametini boyun eğeriz ifadesinin anlamı hatırlatılmaktadır.

İslam'ın kelimesi, akli ikna eden ve fıtrata uygun olan tüm akidelerin üzerinde yükseldiği akli bir akidedir; dolayısıyla insanda yerleşik olan gerçekler, kainatı yoktan var eden tek bir yaratıcının olmasını ve onun yaratılışının boşuna veya kaotik olmamasını gerektirir; nitekim Allah insanda, Kendisine yönlendiren deliller yaratmıştır ki bunlardan bazıları şunlardır:

**Ahlaki eğilim:** Bu, insanın fıtrî olarak iyiliğe eğilimli olması ve şerden nefret etmesidir; zira birçok kültürde doğruluk bir erdem ve zulüm ise bir rezilliktir; bu eğilimin tek açıklaması, bunun Hakim olan yaratıcının katından olmasıdır.

**Özgür irade:** Bu, insanın seçim yapabilme gücüdür; bu özellik insanı diğer tüm programlanmış varlıklardan ayırmakta olup bunun tek açıklaması, insana bu ayrıcalığı bahşeden bir ilahın varlığıdır.

**İçgüdüsel yön:** İnsanın içgüdüleri, maddenin salt maddi yorumunun ötesine geçmektedir; zira bunlar, yaratıcısına delalet eden gizli enerjilerdir.

**Gaye ile ilgili duygular:** İnsanın varlığının bir gayesi olduğunu idrak etmesi, bu duygudan diğer varlıkların yoksun olması ve bunun salt maddi bilimlerde bir açıklamasının bulunmamasıdır.

İbn Teymiyye, şeylerin O'na işaret etmesinden önce, Allah'ın şeyler için bir delil olduğunu ileri sürmüştür; yani insan delillerle çevrilidir ve insan Allah'a delalet eden evrensel dokunun bir parçasıdır; nitekim Allah insana, yaratıcısını idrak etmesi için maddenin ötesine geçen metafiziksel araçlar ve özellikler bahşetmiştir.

Bundan sonra bu kainatın tek bir ilahı olduğunu kabul etmek gerekir; çünkü aklın, birden fazla ilahın varlığını kabul etmesi imkansızdır; aksi takdirde onlar birbirlerine isyan ederlerdi; böylece ilahın varlığı aklen kanıtlandığı gibi onun vahdaniyeti (tekliği) de aklen kanıtlanmıştır; sonra peygamberler, selim fitrata sahip insanları hak olan Allah'a ibadet etmeye yönlendirmek için vahiy ile geldiler; nitekim Ömer ibn Hattab, kendilerinin cahiliye döneminden İslam'a geçişini şu sözleriyle özetlemiştir: "Aklımız vardı ama hidayetimiz yoktu."

Allah'ın peygamberleri (salat ve selam onların üzerine olsun) insanları Allah'a davet etmek için geldiklerinde, İslam'ın kelimesi "لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ -Allah'tan başka ilah yoktur" sözü, sözleri ve fiilleriyle tartıştıkları ve mücadele ettikleri ilk şey olmuştur; insanları Allah'ın şeriatına davet ederken bu sözü temel almışlardır. Mekke'de sahabeler, Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem ile birlikte bu söz temelinde sebat etmişlerdir. Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem Mekke'den Medine bu söz temelinde hicret etmiştir. Medine'de İslam devleti bu söz temelinde kurulduğu gibi gazveler ve fetihler de bu söz için olmuştur; zira Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: **أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، ثُمَّ حُرِّمَتْ عَلَيَّ دِمَاؤُهُمْ وَأَمْوَالُهُمْ** **“İnsanlar “Allah'tan başka ilah yoktur” deyip namazı kılıp zekâtı verinceye kadar onlarla savaşmakla emrolundum. Sonra malları ve kanlarını benden korumuş olurlar. Onların hesapları ise Allah Azze ve Celle'ye kalmıştır.”** Bunun ardından Sahabeler bu kelimeyi taşıdılar, ülkeleri fethetmek için harekete geçtiler ve insanları hayra davet ettiler; böylece kainatla uyum içinde olan Müslüman bir toplum oluşmuştur; öyle ki "ibadet eden kainatta ibadet eden insan" olmuştur. Nitekim Subhanehu şöyle buyurmuştur: **وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ** **“Andolsun biz, her ümmete, “Allah'a kulluk edin, tağuttan kaçının” diye peygamber gönderdik. Allah, onlardan kimini doğru yola iletti; onlardan kimine de (kendi iradeleri sebebiyle) sapıklık hak oldu. Şimdi yeryüzünde dolaşın da peygamberleri yalanlayanların sonunun ne olduğunu bir görün.”** [Nahl 36]

Ne yazık ki tevhid kelimesi, sömürgecilik ve fikri işgal çağları nedeniyle birçok Müslümanın hislerinde ve akıllarındaki merkeziliğini kaybetmiş; böylece sadece teorik bir akideye veya dil ile yapılan bir zikre dönüşmüş ve hayat, siyaset ve ekonomi gerçekliğinden soyutlanmıştır.

**Siyasette:** Müslümanlar laik rejimlere boyun eğdiler ve İslam olarak adlandırılan bazı partiler, akideyi ona yabancı olan sistemlerle harmanlamayı kabul ettiler.

**Ekonomide:** Akide, para ve servet anlayışından koparılmış ve ekonomik sorunlara yönelik İslami çözümler ise kaybolmuştur.

Vela (Allah için sevmek) ve bera (Allah için buğzetmek): Bu, en tehlikeli izolasyon şekillerinden biridir; zira Allah'ı ve müminleri dost edinmenin ve küfür ile avenelerine buğzetmenin işaretleri kaybolmuştur. Birçokları münafıklar ve düşman rejimler tarafından aldatılmıştır; zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ \* إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ** **“Hani İbrahim, babasına ve kavmine şöyle**

demoşti: “Şüphesiz ben sizin taptıklarınızdan uzağım. Ben ancak O, beni yaratana taparım. Şüphesiz O beni doğru yola iletecektir.” [Zuhruf 26-27] Ve Subhanehu şöyle buyurmuştur: وَمَنْ النَّاسُ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَاداً يُجِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعاً وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ **Buna rağmen öyle insanlar var ki, Allah’tan başka varlıkları O’na denk tutar da, Allah’ı sever gibi onları severler. Gerçek mü’minlerin Allah’a olan sevgileri ise, her şeyden daha sağlam ve daha kuvvetlidir. Keşke o zulmedenler, azabı gördüklerinde anlayacakları gibi, şimdiden bütün kuvvetin Allah’a ait olduğunu ve Allah’ın azabının çok şiddetli olduğunu anlasalardı!”** [Bakara 165]

"لا إله إلا الله" ifadesinin anlamı, İslam’ı onun saf kaynaklarından (Kitap, Sünnet, Sahabe icması ve kıyas) almak ve ilahi teşri otoritesinden daha yüksek bir otoritenin olmamasıdır. Zira Subhanehu şöyle buyurmuştur: قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ \* لا شريك له وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ **De ki: Şüphesiz benim namazım, bütün ibâdetlerim, hayatım ve ölümüm, alemlerin Rabbi olan Allah içindir. O’nun hiçbir ortağı yoktur. Ben bununla emrolundum ve ben müslümanların ilkiyim.”** [En’am 162-163] Bu kelimenin yeniden hakim olması için İslami hayatın yeniden başlatılması gerekir; bu ise ancak küfrün politikalarına bağlı kalmayan özgür bir devlet olan İslam Devleti’nin kurulmasıyla mümkündür.

Bu amel, bu "لا إله إلا الله" kelimesini metodu ve sistemiyle taşıyan, hiçbir şeyde ona muhalefet etmeyen, bu kelimeyi tüm amelleri için tek referans olarak kabul eden ve liderliğinin şahsiyetlerini onun üzerine inşa eden bir cemaatin varlığını gerektirir; bu da Amr ibn As’ın şöyle dediği gibidir: إن أفضل ما نُعِد شهادة أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله **“Bizim (Allah katında) en üstün saydığımız şey, Allah’tan başka ilah olmadığına ve Muhammed’in Allah’ın elçisi olduğuna şehadet etmektir.”** Bu konuda, herhangi bir zaman veya mekanda referans olarak alınan herhangi bir şeyden sapmamak demektir.

Ayrıca Şeyh Takiyyuddîn Nebhani Rahimehullah, “لا إله إلا الله” ile olan bağın, berat-ı zimmetle pratik bir bağ olsun diye **Hizb-ut Tahrir**’i kurmuştur. Bu yüzden davet taşıyıcılarının, amellerinin rutin bir görev olmadığını, aksine Ribi bin Amir’in Rüstem karşısındaki sebatından ve Ebu Bekir Sıddık’ın Ridde savaşlarındaki kararlılığından ilham alınarak kulluğun gerçekleştirilmesi olduğunu idrak etmeleri gerekir; zira Ebu Bekir şöyle demoşti: “Allah’a yemin ederim ki namaz ile zekâtı birbirinden ayıranlarla savaşırım.”

**Sonuç olarak:** Hedef, tiranlara olan bağımlılıktan kurtulmak, hatta Allah’ın vaadi olan istihlafi-egemenliği gerçekleştirmek için bu anlamları ümmet ile güç ve kuvvet ehli arasında yaymaktır: وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ **Allah, içinizden, iman edip de salih ameller işleyenlere, kendilerinden önce geçenleri egemen kıldığı gibi onları da yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına, onlar için hoşnut ve razı olduğu dinlerini iyice yerleştireceğine, yaşadıkları korkularının ardından kendilerini mutlaka emniyete kavuşturacağına dair vaatle bulunmuştur. Onlar bana kulluk eder ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Artık bundan sonra kimler inkâr ederse, işte onlar fasıkların ta kendileridir.”** [Nur 55]

**Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan**

**Saba Ali – Mübarek Toprak (Filistin)**